

ת"פ 20482/05/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20482-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא
המבקש:
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל - ע"י ב"כ עו"ד לימור חיון

החלטה

הבקשה והשתלשלות ההליכים

1. ביום 22.03.20 הגיש המבקש בקשה לאסור פרסום שמו בתיק זה ובתיק מעצר קשור, וזאת בהתאם להוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: הבקשה).
2. ביום 07.10.18 הורשע המבקש על פי הודאתו בעבירות אלימות והיזק לרכוש אשר בוצעו כלפי גרושתו. לפני כשנה, ביום 26.03.19 נגזר דינו של המבקש והושתו עליו, בין היתר ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. לשם השלמות ייאמר כי קודם טיעונים לעונש עתר ב"כ המבקש לאסור פרסום שמו של המבקש והבקשה נדחתה על ידי באותו שלב. לצד זאת קבעתי כי "פרטים שיעלו במסגרת טיעונים לעונש ונוגעים לעניינו של קטין, בנו של הנאשם, יישארו חסויים" (ראו החלטה מפרוטוקול הדיון ביום 05.03.19).
3. על פי נימוקי הבקשה פרסום שמו של המבקש עלול לגורם לפגיעה חמורה בפרטיותם של ילדיו הקטינים הואיל ובמסגרת הדיונים בתיק זה ובתיק מעצר קשור ישנה התייחסות לנתונים הנוגעים להם וכן לתא המשפחתי. עוד נטען

כי מערכת היחסים הזוגית המורכבת בין המבקש לגרושתו, אם ילדיו הקטינים, חשופה לעיני כל וגם בכך יש כדי לפגוע באופן קשה בפרטיותם והיא עלולה להוות סכנה לביטחונם ולשלומם הרגשי והנפשי בעתיד, במיוחד נוכח תופעת השיימינג שעלולה לסכנם.

4. ב"כ המשיבה נמנעה מליתן תגובה עניינית לבקשה והותירה את ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט תוך שצינה כי מסמכי ההגנה שהוגשו במסגרת ההליך הם חסויים.

המסגרת הנורמטיבית

5. הבקשה להטיל איסור פרסום על שם הנאשם ועל כל פרט מזהה מצריכה לאזן בין שני אינטרסים המושכים לכיוונים מנוגדים - עקרון פומביות הדין מצד אחד וזכותו של המבקש וילדיו לפרטיות מצד שני. נקודת המוצא היא כי עקרון פומביות הדין - המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט נהנה ממעמד בכורה ואת החריגים לו יש לפרש בצמצום. כברירת מחדל יש להעדיף את זכות הציבור לדעת פרטים על אודות ההליכים המתנהלים בבית המשפט, ובכלל זה שמות נאשמים שהורשעו בדיון. מן הצד האחר עומדת זכותו החוקתית של המבקש לפרטיות. סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט מבטא את נקודת האיזון שקבע המחוקק בין האינטרסים המתחרים, בהקנתו שיקול דעת לבית המשפט לחרוג מן הכלל של פומביות הדין ולאסור פרסום בהתקיים התנאים המנויים בו. וכך קובע סעיף 70(ד):

איסור פרסומים	(ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם.

6. כדי להצדיק סטייה מעקרון העל בדבר פומביות הדין, המערער נדרש להראות כי פרסום שמו יגרום לפגיעה חמורה בפרטיותו - פגיעה העולה במשקלה על האינטרס הציבורי שבפרסום. לצד זאת יודגש כי הואיל ועסקינן בעבריון שהורשע, אשר חזקת החפות אינה עומדת לו עוד, אינטרס הציבור בחשיפת פרטיו הוא ככלל ניכר ומשמעותי. כך במיוחד שעה שמדובר בעבירות אלימות ומין, ראו בהקשר זה בש"פ 8698/05 אזולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(3) 168, 174 (2005). כדי לגבור על האינטרס הציבורי שבפרסום נדרש המורשע להראות שהפרסום יגרום לפגיעה חמורה בפרטיותו אשר תסב לו נזק בשיעור החורג מן הנזק האינהרנטי - הרב כשלעצמו - שנגרם לכל עבריון שעבר עבירה דומה כתוצאה מפרסום שמו. מדובר בנטל כבד במיוחד (השוו: בש"פ 1071/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בבב] פסקה 9 (25.2.2010)).

7. בית המשפט העליון פסק כי לצורך הערכת היקף הפגיעה בפרטיות על בית המשפט לשקול, בין היתר, את מצבו הנפשי והפיזי של המורשע; את השפעת הפרסום על סיכוייו להשתקם; אם יש לו ילדים קטנים שהפרסום יפגע בהם ויגביר את הפגיעה בו; אם מדובר באיש ציבור; ואם יש לו עבר פלילי. לצורך הערכת

משקלו של האינטרס הציבורי שבפרסום יש להביא בחשבון רובד כללי שעניינו בעקרונות-העל של חופש הביטוי, פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת; ורובד פרטיקולארי, שבמסגרתו יש לשקול, בין היתר, את חומרת העבירות שבהן הורשע העבריין; אם הפרסום עשוי לעודד קורבנות נוספים להתלונן; ואם הפרסום עשוי להעמיד את הציבור על המשמר (בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 667, 658 (2004)). לבסוף, הואיל והציבור נחשף למידע באמצעי התקשורת, "יש לשאוף לאפשר לעיתונות לפרסם בזמן אמת מידע קונקרטי על-אודות מקרים אקטואליים העומדים על סדר היום הציבורי" (ע"פ 8225/12 פלונית נ' פלונת, [פורסם בנבו] פסקה 27 (24.2.2013)).

שני האינטרסים הנוגדים - ההגנה על פרטיותו של המורשע מזה ואינטרס הציבור שבפרסום מזה - קשורים זה בזה ומקיימים ביניהם יחסי גומלין: ככל שהעניין הציבורי שבפרסום רב יותר, כך יידרש המבקש-המורשע להוכיח כי תוחלת הנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה מן הפגיעה החמורה בפרטיותו גבוהה יותר; וככל שהוכח כי תוחלת הנזק גבוהה יותר, כך יידרש עניין ציבורי רב יותר כדי שלא לאסור את הפרסום (פלונית הנ"ל בפסקה 12).

מן הכלל אל הפרט

8. בשים לב להלכות בית המשפט העליון שפורטו לעיל ומשלא הוכח שעניינו של נאשם זה שונה מעניינם של נאשמים אחרים המורשעים בעבירות אלימות כלפי בת זוג, לא מצאתי להורות על חסיון שמו של הנאשם כמבוקש. לא הוכח נזק חמור ולמעשה לא הוצגה כל ראיה לכך מעבר להערכה בדבר סיכון עתידי. סיכון זה משותף לכל נאשם שיש לו ילדים ואשר הורשע בעבירות אלימות במשפחה. אם תתקבל בקשת הסנגור תהיה משמעותה הטלת איסור פירסום גורף בכל אותם תיקים. חזקה על המחוקק שלו התכוון לאיסור פירסום גורף מסוג זה היה קובע כך מפורשות. בנוסף הבקשה אינה מתייחסת לכך שגזר הדין ניתן לפני כשנה ולאפשרות שממילא הופץ ההליך ופורסם באופן שאינו מאפשר חזרה לאחור.

עבירות אלימות במשפחה שואבות כוח רב מביצוען בסתר, תוך שמירה על מראית עין של תפקוד ובחסות הרצון להסתיר מעין כל את שמתרחש מאחורי קירות הבית. איסור פירסום גורף יתן תוספת כוח להסתירה ולאובדן השליטה של הנפגעים על ההליך. אין בבקשה כל התייחסות לקולה ולעמדתה של המתלוננת אמם של הקטינים וקבלת הבקשה תביא להשתקה נוספת שלה הפעם בחסות בית המשפט.

9. עם זאת, לאחר שעינתי בפרוטוקולים ובכלל המסמכים המצויים בתיק זה ובתיק המעצר מצאתי כי יש לחסות את הפרוטוקולים בדיונים שהתקיימו בהליך המ"ת מתאריכים: 15.06.17, 26.02.18 ו- 26.04.18, שכן בהם קיימת התייחסות בטיעוני הסנגור לקטינים - ילדיו של המשיב וכן להליכים הקשורים בענייני משפחה. כן אני מורה על חסיון פרוטוקול הטיעונים לעונש בתיק זה מתאריך 05.03.19 שם יש התייחסות לבנו הקטין של הנאשם. מסמכי ההגנה שהוגשו לתיק במהלך הטיעונים לעונש נסרקו כחסויים ממילא. הואיל ובבקשה עצמה התייחס ב"כ הנאשם לאמור בפרוטוקולים אותם מצאתי לחסות, אני מורה גם על חסיון הבקשה.

10. הבקשה הוגשה לאחר שהוכרזה שעת חירום ונקבע סוג הדיונים הנשמעים בשעה זו. אמנם בהודעת מנהל בתי המשפט בדבר סוגי עניינים שיידונו בבתי המשפט לפי תקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד) תשנ"א-1991 נכללו צווים לאיסור פירסום אולם יש לקרוא הודעה זו כמתייחסת לבקשות חדשות ולא ביחס להליך שבו ניתן גזר הדין לפני למעלה משנה. בנסיבות אלו לא מצאתי לקיים דיון במעמד הצדדים וההחלטה ניתנה על יסוד הטיעונים בכתב.

המזכירות תישם את החלטתי בהתאם, וכן תעביר החלטה זו לדוברות על מנת שהמסמכים יוסרו בהתאם.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תש"פ, 10 אפריל 2020, בהעדר
הצדדים.